

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,25 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-łam. 5 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 18 lipca 1925.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Spr. Wewnętrznych z dnia 20 maja 1925 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dn. 26-go czerwca 1924 r. regulującego uży- wanie i ochronę dróg.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1.

Paragraf 24 rozporządzenia Ministra Robót publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611), otrzymuje brzmienie następujące:
„Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna zaopatrzyć się w imienną kartę rowerową, wydawaną według załączonego wzoru: w województwach poznańskim i pomorskim przez miejscową władzę policyjną, a w innych województwach przez władzę administracyjną I instancji, które w miastach mogą wydawanie tych kart powierzyć magistratom za ich zgodą.

Karty rowerowe mogą być wydawane na ustną prośbę, lecz przed ich wydaniem, a po stwierdzeniu tożsamości petenta, winien urząd, wydający kartę przekonać się, że proszący jest obznajmiony z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartymi w dziale III rozporządzenia z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611) i w dziale F. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 587).

Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie zaprzysiężonej służby drogowej, organów policji państwowej i urzędów gminnych.

§ 2.

Urzędy wydające karty rowerowe obowiązane są prowadzić ich ścisłą ewidencję.

§ 3.

Tytułem zwrotu kosztów, związanych z wydawaniem kart rowerowych, winien otrzymujący ją uiścić opłatę w wysokości 1 zł.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Robót Publiczn.: Rybczyński
Minister Spraw Wewnętrznych: Ratajski.

Załącznik do § 1 rozporządzenia
Min. Rob. Publ. i Spr. Wewnętrznych
z dnia 20 maja 1925 r. poz. 397.

WZÓR KARTY ROWEROWEJ.

Wymiary 10×6 cm. na twardym niebieskim papierze.

Województwo.....
Powiat.....
(Władza wydająca).....

Karta rowerowa No...

wydana.....urodzonemu
w.....dn....., zamieszkałemu
w.....na prawo jazdy na rowerze
po drogach publicznych Rzeczypospolitej Polskiej.

M. P. (Podpis władzy)

(miejsce i data)

Ważna na rok 192..... przy jednoczesnym okazaniu
dowodu stwierdzającego tożsamość osoby.

(Na odwrocie)

Ważność karty prolongowano na rok 192.....

M. P. (Podpis władzy)

(miejsce i data)

Powyższe rozporządzenie podaję do publicznej wiadomości i zastosowania się, z powołaniem się na moje obwieszczenie z dnia 22 stycznia rb. Orędownik Urzędowy nr. 4.

Według § 1 powyższego rozporządzenia w Województwie Poznańskim ważne karty rowerowe według przepisanej wzoru wydaje nie jak dotąd Starostwo lecz Miejskowa Władza Policyjna (pp. Burmistrzowie i Komisarze obwodowi) na pisemną lub ustną prośbę za uiszczeniem w § 3 powyższego rozporządzenia wyznaczonej opłaty wysokości 1 zł.

Pisemne wnioski o wydanie karty rowerowej nie podlegają opłacie stemplowej.

Dla obecnie używanych, a wydanych czy to przez Miejskowe Władze Policyjne czy też przez Starostwo kart rowerowych wyznaczam termin ważności do 31 sierpnia 1925 r.

Osoby jeżdżące na rowerze po drogach publicznych a nieposiadające począwszy od 1 września 1925 roku przez Miejskowe Władze Policyjne wydanej karty rowerowej w stwierdzonych wypadkach ulegną karze w myśl postanowień ustawy z 7. X. 1921 (Dz. U. R. P.

Nr. 89 poz. 656) o przepisach porządkowych na drogach publicznych, o ile dane przekroczenie nie podlega surowszej karze.

Panom Burmistrzom i Sołtysom polecam stosowne ogłoszenie powyższego w ich gminach.

Kościan, dnia 9 lipca 1925 r.

S t a r o s t a

wz. Kaźmierowski

st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 4134/25 — 4 —

Zdarzają się wypadki, że z powodu pomieszczenia pojęć handlu domokrażnego i proceduru uprawianego przez agentów handlowych i wojażerów, żąda się często od tych ostatnich przedłożenia niewłaściwych dokumentów, ustawą przemysłową nie wymaganych.

Celem więc usunięcia zdarzających się sprzeczności, wyjaśniam:

I. Kto poza obrębem gminy swego miejsca zamieszkania, bez **posiadania stałej siedziby przemysłowej** i bez uprzedniego zamówienia, we własnej osobie:

- 1) sprzedaje towary,
- 2) szuka zamówień na towary lub kupuje je u innych osób, aniżeli u kupców, lub też na innych miejscach, jak przeznaczonych do sprzedaży towarów celem ich odsprzedaży,
- 3) oferuje świadczenia przemysłowe,
- 4) urządza występy muzyczne, teatralne przedstawienia, lub też inne zabawy nie wchodzące w zakres wyższej sztuki lub wiedzy winien w myśl § 55 Ordynacji proc. z 26 lipca 1900 r. R. G. Bl. str. 871 posiadać **patent na handel domokrażny**, o ile dla wypadków w punkcie 2-im oznaczonych nie wystarcza karta legitymacyjna, wydana w myśl § 44, a cyt. ustawy.

II. Kto posiada **stałe przedsiębiorstwo** uprawniony jest również na podstawie § 44 Ord. proc. poza obrębem gminy swojej siedziby przemysłowej osobiście lub przez podróżujących, będących na jego usługach, dla celów swego przedsiębiorstwa towary zakupywać i szukać zamówień na towary.

Oznaczony w tym § sposób wykonywania proceduru jest wpływem przedsiębiorstwa ze stałą siedzibą przemysłową, co się okazuje z ujęcia wyżej zacyt. ustępu I-go i z zszeregowania go do tytułu II-go (nie III-go) Ordynacji proc.

III. Osoby uprawiające proceder lub ich wojażerowie (Reisender) którzy w sposób w § 44 oznaczony szukają zamówień lub kupują towary celem zbierania zamówień mogą mieć przy sobie tylko próbki towarów, lecz nie towary same (z wyjątkiem biżuterii oraz wyrobów sztyldkretowych) zaś towary zakupione mogą tylko bezpośrednio przewozić do miejsca swej siedziby przemysłowej. Skąd dopiero może się odbywać ich dalsza odsprzedaż.

Wyżej wymienieni muszą posiadać stosownie do § 44 a Ord. proc. **karty legitymacyjne**. Skoro jednak przekraczają oni granice w § 44 zakreślone, podpadają pod § 55 cyfra 2 Ord. proc. i winni wówczas posiadać patent na handel dom.

Karty legitymacyjne (w tut. dzielnicy) wystawiają na wniosek właściciela stałego przedsiębiorstwa, właściwe ze względu na miejsce osiedlenia się tegoż miejscowe władze policyjne, na przeciąg jednego roku i na obszar całego Państwa.

IV. Ponieważ obowiązujące w innych dzielnicach Polski ustawodawstwo przemysłowe nie zna kart legitymacyjnych, wystarczy do wykonywania proceduru wymienionego w § 44 ust. przem. na obszarze tutejszego Województwa dla osób z byłego zaboru rosyjskiego,

mających tamże stałą siedzibę przemysłową **Świadcstwo przemysłowe** (lub jego uwierzytelniony odpis) nabyte w formie, przewidzianej w art. 7 punkt ustawy z dnia 14. V. 1923 w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412). O ile zaś chodzi o wykonywanie powyższego proceduru (§ 44 Ord. proc.) przez agentów (komiwojażerów) firm, mających tamże stałą siedzibę przemysłową, to każdy z nich winien posiadać uwierzytelniony odpis świadectwa przemysłowego firmy, z którą pozostaje w stosunkach służbowych, poświadczony przez właściwą władzę administracyjną (policyjną), że jest on w stosunkach służbowych z daną firmą, t. zn. że jest on agentem (komiwojażerem) danej firmy.

V. W myśl obowiązującej w byłym zaborze **austrjackim** ustawy przemysłowej właściciele przedsiębiorstw przemysłowych, którzy podróżując sami poza stałą siedzibą swych przedsiębiorstw zbierają zamówienia, winni wykazać się „kartą przemysłową” względnie „koncesją” tj. dokumentem stwierdzającym ich prawo do samoistnego wykonywania przemysłu ze stałą siedzibą natomiast ich podróżujący (według ustawy austr. „Handlungsreisende”) winni posiadać specjalną urzędową legitymację wydaną przez władzę przemysłową I. inst. (Starostwo wzgl. Magistrat miasta o własnym statucie) stosownie do rozp. austr. Ministra Handlu z dnia 27 grudnia 1902 na cały zaznaczony w niej czas trwania stosunku służbowego między właścicielem przemysłu (przedsiębiorstwa) a jego podróżującym.

VI. Posiadacz karty leg. (świadectwa przemysłowego, wzgl. uwierzyteln. tegoż odpisu) obowiązany jest podczas wykonywania proceduru mieć ją przy sobie i okazać ją na żądanie właściwych władz lub urzędników. Za niezastosowanie się do tych przepisów przewidziana jest kara z § 149 ust. 1. cyfra 1 względnie zastosowanie ma § 148 cyfra 5, odnośnie zaś do handlu dom. § 148 cyfra 7 Ordynacji przemysłowej.

Kościan, dnia 7 lipca 1925 r.

S t a r o s t a:

w z.

(—) Kaźmierowski,

st. sekr. pow.

L. dz. 4030/25 — 4 —

Unieważnienie książki kontrolnej bydła rogatego.

Z powodu niezastosowania się do przepisów rozporządzenia Województwa Poznańskiego z 20 IX 1923 l. dz. 7584/24 — ogłoszonego w tut. Oředowniku Urzędowym nr. 43/23 unieważniam niniejszem książkę kontrolną Wachowiaka Jana, handlarza bydła w Czempiniu.

Kościan, dnia 10 lipca 1925 r.

S t a r o s t a

wz. Kaźmierowski

st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 1121/25 — 4 —

W czasie od 16. 7. — 9. 8. r. b. korzysta p. Dr. Twórz lekarz powiatowy z urlopu wypoczynkowego.

Zastępstwo w tym czasie obejmie p. Dr. Rakowski lekarz powiat. w Śmiglu.

Kościan, dnia 15 lipca 1925 r.

S t a r o s t a

wz. Kaźmierowski

st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 4448/25 — 2 —

Obwieszczenie.

Wojewody Poznańskiego w przedmiocie taryfy opłat za oględziny zwierząt rzeźnych i badanie mięsa wraz z trychinoskopją, obowiązujące na obszarze Wojew. Poznańskiego z wyjątkiem obszarów podlegających obowiązkowi uboju zwierząt rzeźnych w rzeźniach publicznych.

Na mocy § 14 prusk. ust. wykon. z dn. 28 czerwca 1902 (Zb. ust. 229) o oględzinach zwierząt rzeźnych i badaniu mięsa oraz upoważnienia Minist. Rol. i Dóbr Państw. z dnia 28 marca 1923 r. L. dz. 459 W. III. i z dnia 22 marca 1924, L. dz. 247 W. I., uchylając moje obwieszczenie z dnia 6. maja 1924 r. L. dz. I. D. 2993/24 (Dz. Urzęd.) ustanawiam na obszarze Województwa Poznańskiego z wyjątkiem obszarów podlegających obowiązkowi uboju zwierząt rzeźnych w rzeźniach publicznych, następującą taryfę opłat za oględziny zwierząt rzeźnych, badanie mięsa i trychinoskopji.

§ 1.

A. Gatunek zwierząt rzeźnych	B. Należytość po- bierana od właściciela zwierząt		C. Należytość, którą należy oddać do Kasy Policyjnej na pokrycie kosz- tów podróży, ba- dania uzupełnia- jącego etc.		D. Uwaga
	zł	gr.	zł	gr.	
1. bydłę rogate wyjawszy cie- ląt do trzech miesięcy . . .	3	—	0	30	
2. cielę do 3 mie- sięcy życia, owca, koza, lub inne zwierzę	0	80	0	08	
3. trzoda chlewna a) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa z try- chinoskopją	1	80	0	18	
b) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa bez try- chinoskopji	1	—	0	10	
c) sama try- chinoskopja	0	90	0	09	
4. jednokopytne (konie, osły, muły osłomuły i t. p.)	3	50			

Kwotę powyżej podaną w rubr. B. należy pobierać od właścicieli zwierząt jako opłatę za badanie każdej pierwszej sztuki, za badanie równocześnie każdej dalszej sztuki z wymienionych zwierząt, stanowiącą własność tego samego właściciela, pobiera się 50 procent odnośnych opłat.

§ 2.

Za czynności wyszczególnione w § 1, dokonane w miejscowościach odległych ponad 2 kilometry od miejsca zamieszkania badacza mięsa, przysługują temu ostatniemu, prócz należytości wymienionych w § 1 i kosztu podróży, opłacane ze Skarbu Państwa, a to:

I. dla badacza mięsa nie będącego lekarzem weter.

a) za każdy rozpoczęty kilometr drogi kołowej 25 groszy,

b) przy podróżach koleją zwrot kosztów biletu III klasy w obydwie strony.

Przy badaniu większej ilości zwierząt rzeźnych u kilku właścicieli w tej samej lub różnych miejscowościach podczas jednej podróży, przysługuje badaczowi mięsa prawo zwrotu kosztów podróży jednorazowo. Wynagrodzenie za podróż nie przysługuje, gdy właściciel dostarczy badaczowi mięsa podwoły w obie strony.

II. Dla lekarzy weteryn. zwrot kosztów podróży przewidzianych dla urzędników państw. VII kategorii według obowiązujących w tej mierze przepisów (rozp. Rady Min. z 16 lipca 1924 Dz. U. R. P. 1084).

§ 3.

Opłaty wymienione w § 1 należy uiścić do rąk badacza mięsa, i to bezpośrednio przed oględzinami zwierzęcia rzeźnego względnie badaniem mięsa bez względu na to, czy wykonano tylko przedubojowe oględziny bydła bez zbadania mięsa, czy też wykonano tylko badanie mięsa bez uprzednich oględzin przedubojowych (§ 2 BBA) lub w wypadku uboju dla własnego użytku.

§ 4.

Opłaty za badanie mięsa (§ 1 rubryka B) pobiera się podwójnie:

- jeśli właściciel zwierzęcia rzeźnego żąda oględzin względnie zbadania w godzinach nocnych (w lecie od godz. 8 wieczór do godz. 7 rano, w zimie od godz. 7 wieczór do godz. 8 rano; za porę letnią należy uważać czas od 1 kwietnia do 30 września, porę zaś zimową od 1 października do 31 marca).
- jeżeli na żądanie właściciela zwierzęcia wykonuje się oględziny bydła rzeźnego lub badanie mięsa w niedzielę lub publicznie obchodzone święto.
- jeśli zwierzę rzeźne, mające być zbadane w uprzednio umówionym terminie po przybyciu na oznaczony czas zamówionego badacza mięsa, nie znajduje się na miejscu uboju,
- jeśli ubój zwierzęcia tak się opóźni, że badanie mięsa wykonać można dopiero po upływie jednej godziny od terminu naznaczonego i przez właściciela podanego dla oględzin przedubojowych (§ 20 ust. 1 A B J).

§ 5.

Całą opłatę przewidzianą w § 1 i 2 za badanie jednej tylko sztuki należy uiścić badaczowi mięsa, jeśli tenże zawezwany przez właściciela, przybywszy, nie może dokonać oględzin względnie badania, ponieważ właściciel zwierzęcia odstąpił od zamiaru uboju zwierzęcia albo zmienił termin uboju.

§ 6.

Badacze mięsa przekazują miesięcznie najdalej do dnia 10 go każdego następnego miesiąca, za miesiąc ubiegły 10 proc. opłat przez nich pobieranych w myśl § 1 wraz z sumarycznym wykazem zbadanych zwierząt, sporządzonych dokładnie na podstawie dziennika badacza mięsa, do właściwego p. Starosty i równocześnie przedstawiają odpowiednie ewentl. udokumentowane likwidacje kosztów podróży i urzędowych opłat związanych z badaniem mięsa (§ 2) do zrealizowania przez właściwego p. Starostę.

Niedotrzymanie podanych terminów pociąga za sobą odmowę zwrotu tych kosztów, które na osobno umotywowany wniosek przyznać może Wojewoda Poznański.

Sprawę dokładnego przeprowadzenia i uregulowania określa osobny okólnik Wojew. Pozn. z dnia 5 maja 1925 L. I. 10502/25.

§ 7.

Uzupełniające badanie mięsa.

Za każde pierwsze zwierzę podlegające uzupełniającemu badaniu mięsa bez względu na gatunek zwierzęcia, pobierają lekarze weterynaryjni kwotę 3 zł. 50 gr.

§ 8.

W wypadkach spowodowania uzupełniającego badania mięsa, skutkiem nieprawidłowego rozebrania mięsa, albo wskutek usunięcia pewnych części zabitego zwierzęcia, potrzebnych do oceniania mięsa, albo skutkiem niedozwolonego przyrządzania mięsa i t. p. niedozwolonej manipulacji (§ 18 BBA) prócz opłaty uiszczonej już za zwyczajne badanie ponosi właściciel zwierzęcia również kosztu badania uzupełniającego oraz kosztu podróży, jak również i w wypadkach bez uzasadnienia wnoszonych, przez właściciela zwierzęcia, odwołań przeciw orzeczeniu właściwego badacza mięsa (§ 8 pr. ust. wyk. w przedm. ust. o ogl. bydła rzeźn. i bad. mięsa z 28 czerwca 1902 Zb. Ust. § 9 str. 229).

Lekarzom weterynaryjnym przysługuje, odnośnie do badania uzupełniającego, prawo pobierania diet przewidzianych dla urzędników VII kat. urz. państw. po myśli obowiązujących w tej mierze przepisów (rozp. Rady Min. z 16 lipca 1924) zamiast należitości podanej w § 7.

§ 10.

Powyższa taryfa opłat ustanowiona z zastrzeżeniem każdorazowego jej odwołania, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Dzienniku Urzęd. Wojew.

Poznań, dnia 25 maja 1925 r.

Wojewoda: (—) Bniński.

L. dz. I. 24000/25.

Powyższą taryfę ogłoszoną w nr. 27 Dziennika Urzędowego Województwa Poznańskiego z dnia 25 maja 1925 r. podaję do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 7 lipca 1925 r.

S t a r o s t a

wz. Kaźmierowski

st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 3998/25 —4—

Na wniosek Zakładu Chorych św. Józefa w Pleszewie z dnia 29. kwietnia br. zezwalam niniejszem na zbieranie składek pieniężnych na cele powyższego Zakładu na obszarze powiatów: Ostrzeszów, Krotoszyn, Września, Inowrocław Strzelno, Gniezno, Wągrówiec, Wyrzysk, Kościan i Chodzież w czasie od 1-go lipca br. do 30. listopada br.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w niniejsze pozwolenie względnie uwierzytelniony odpis tegoż w legitymacje osobiste z fotografią i poświadczenia powyższego Zakładu oraz w listy składkowe z stronami ponumerowanymi i poświadczonymi przez władze policyjne.

W czternaście dni po ukończeniu kwesty przedłożyć należy panu Staroście w Pleszewie szczegółowe sprawozdanie co do zebranych kwot i plan ich zużycia.

Poznań, dnia 24. czerwca 1925 r.

Za Wojewodę:

Dr. Janiszewski.

wz. Naczelnika Wydz. Bezp. Publ.

L. dz. 14883/25. II.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 4. lipca 1925 r.

S t a r o s t a

wz. Kaźmierowski.

st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 4215/25 — 4 —

Na wniosek Zgromadzenia S.S. Służebniczek N.M.P. w Żabikowie obok Poznania z dnia 14-go maja b. r. zezwalam niniejszem na zbieranie składek pieniężnych na cele powyższego Zakładu na obszarze powiatów: Rawicz, Leszno, Grodzisk, Kościan i Śmigiel w czasie od 1. lipca br. do 30. października br.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w niniejsze pozwolenie względnie uwierzytelniony odpis tegoż, w legitymacje osobiste z fotografią i poświadczenia powyższego Zakładu oraz w listy składkowe z stronami ponumerowanymi i poświadczonymi przez władze policyjne.

W czternaście dni po ukończeniu kwesty, przedłożyć należy p. Staroście powiatu poznańskiego w Poznaniu szczegółowe sprawozdanie co do zebranych kwot i plan ich zużycia.

Poznań, dnia 24. czerwca 1925 r.

Za Wojewodę:

Dr. Janiszewski

wz. Naczelnika Wydz. Bezp. Publ.

L. dz. 14505/25. II.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 4. lipca 1925 r.

S t a r o s t a

wz. Kaźmierowski

st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 4216/25 — 4 —

U koni młynarza i gospodarza Bernarda Całki, z Czarkowa stwierdzono urzędowo „zarazę piersiową”

Kościan połud. dnia 8. lipca 1925 r.

Komisarz obwodowy

Wyrzykowski.

Niniejszem zawiadamiam, że Sekretarjat Zjedn. Prod. Rolnych w Kościanie

został przeniesiony z ul. Polnej № 2

na Plac Wolności № 9.

Sekretarz Powiatowy Zjedn. Prod. Rolnych
w Kościanie, Władysław Pogorzelski.